

РЕШЕНИЕ

№ 7508

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6704** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от АПК във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и е образувано във връзка решение № 6995 от 12.07.2022 г. постановено по адм.дело № 9738/2021 г. по описа на ВАС, Трето отделение, с което е отменено решение № 4194 от 24.06.2021 г. постановено по адм.дело № 3488/2021 г. по описа на АССГ.

Жалбоподателят „Е. системен оператор“ /Е./ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц., оспорва решение № Ж-172 от 25.02.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е дала на жалбоподателя следните задължителни указания следните задължителни указания: т. 3 от решението/ В седмодневен срок Е. ЕАД да възстанови на Ч. Разпределение България АД неправилно начислена сума от 7848 лв. по фактура № [ЕГН] от 03.09.2020 г. за услуга “проучване на присъединяване“ на Фотоволтаична електроцентраля 150 kW“ на „Воя Фасион“ ЕООД; и т. 4./ в седемдневен срок, след приключване на дейностите по т. 3 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им. В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила – нарушение на чл. 35 от АПК, противоречие с материалния закон и несъответствие с целите на

закона. Изложени са подробни съображения, аргументиращи поддържаната теза. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител адв. И., поддържа жалбата и изразява становище за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разноски по делото, съобразно представен списък на разноските по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и при спазване на процесуалните и материалноправни норми. Подрони доводи в тази насока са изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – „Воя Фасион“ ЕООД, редовно призована, не се представлява, като в писмено становище моли съда да отхвърли жалбата.

Заинтересованата страна „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, редовно призовано не се явява и не се представлява, като в писмено становище изразява такова за основателност на жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е Е-11ИН-00-1019/25.11.2020 г., подадена от „Воя Фасион“ ЕООД срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, депозирана в КЕВР, в която е посочено, че същото е подало на 23.01.2020 г. искане за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 150 kWp“, предвидена за изграждане върху покрив на съществуваща сграда с идентификатор 04279.55.39.1, находяща се в имот с идентификатор 04279.55.39, местност III-III.24, Б., [община], като във връзка отправеното искане за извършване на услуга на 31.08.2020 г. „Воя Фасион“ ЕООД получил писмо от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, с което ги поканили да заплатят сумата от 7848 лв., представляващи цената, на която Е. ЕАД ще извърши проучване по искане за присъединяване, като за това била издадена фактура. Така поисканата сума била платена от страна на „Воя Фасион“ ЕООД на 04.09.2020 г.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е поискала допълнителна информация от Е. ЕАД.

На 11.12.2020 г. в КЕВР е получено писмо от Е. ЕАД, съдържащо исканата информация, като в същото е изразено становище, според което, операторът на преносната мрежа трябва да извърши проучване за присъединяване и „е в правото си да поиска заплащане на цена за това проучване.“ Посочено е още, че „проучване на присъединяването на централи от ВЕИ с мощност до 15 MW, които ще работят в паралел с електроенергийната система, независимо от това дали с присъединени директно към електропреносната мрежа, или към електроразпределителната мрежа,

изисква идентична заетост на технически специалисти от различни отдели, което подробно е обосновано с писмо на Е. ЕАД с изх. ЗЦУ-П.-1451/05.05.2016 г.

С писмо изх. № Е-11ИН-00-1019/02.12.2020 г. КЕВР е поискала допълнителна информация и от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, на основание чл. 54 във връзка с чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3, като с отговор с изх. № 10000012967/14.12.20020 г. е посочено, че обектът на „ВОЯ ФАСИОН“ ЕООД се снабдява с електрическа енергия чрез трафопост (ТП) 20/0,4 kV ТП „Воя“, собственост на същото дружество. Присъединената мощност на обекта е 480 kW и превишава мощността на заявената за изграждане Ф. от 150 kW. Търговското мерене е изградено на страна 20 kV в ТП, а индиректният електромер е монтиран в електромерно табло на фасадата на ТП. Посочено е, че консуматорите на електрическа енергия се захранват на ниско напрежение от собствения трафопост. В тази връзка произведената от Ф. на покрива на цеха електрическа енергия ще се ползва на ниско напрежение, основно за собствено потребление. За присъединяването на заявената за изграждане Ф. „не се предвижда подмяна на съоръжения в разпределителната мрежа“ и на съществуващите изградени съоръжения за присъединяване.

Генераторната мощност е „няколкократно по-ниска от предоставената на обекта за потребление и тъй като се ползват едни и същи присъединителни съоръжения, не се налага реконструкция или подмяна, включително и на средството за търговско мерене (СТИ). СТИ ще бъде препрограмирането му за регистриране на електрическата енергия в двете посоки.

От приложените документи било установено, че „Воя Фасион“ ЕООД е заплатило на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД по Фактура № [ЕГН]/03.09.2020 г. услугата „Проучване Е. ЕАД ВЕИ с мощност до 15 MW“ за сумата от 7 848,00 лв., като тази сума от своя страна „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е превело по Фактура № [ЕГН]/02.10.2020 г. на Е. ЕАД.

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-251/22.02.2021 г.

На 25.02.2021 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-ДК-249 от 22.02.2021 г., подадена от „Воя Фасион“ ЕООД и е взето атакуваното решение, обективизиран в следствие в решение № Ж-172 от 25.02.2021 г. – предмет на настоящото производство. Със същото в т. 3 и т. 4, касаещи Е. ЕАД са дадени задължителни указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД: т. 3 / В седмодневен срок Е. ЕАД да възстанови на Ч. Разпределение България АД неправилно начислена сума от 7848 лв. по фактура № [ЕГН] от 03.09.2020 г. за услуга „проучване на присъединяване“ на Фотоволтаична електроцентраля 150 kW“ на „Воя Фасион“ ЕООД; и т. 4./ в седемдневен срок, след приключване на дейностите по т. 3 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил с решение № Ж-172/25.02.2021 г., че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че Е. ЕАД, не е съобразил действията си със закона, поради което и му е дадено задължително предписание.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-172/25.02.2021 г. е връчено на жалбоподателя на 09.03.2021 г.

Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от 22.03.2021 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. Е. ЕАД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж - 172/25.02.2021 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Неоснователни са твърденията за нарушение на чл. 35 от АПК, а именно за неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е събрал всички необходими документи, изяснил е обстоятелствата по случая и въз основа на това е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Настоящият състав намира оспореното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че оспореното решение на КЕВР е издадено в нарушение на нормите на ЗЕ, Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Производството пред КЕВР е образувано по жалба на ползвател на

електроразпределителната мрежа „Воя Фасион“ ЕООД срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, в която е посочено, че дружеството е подало на 23.01.2020 г. искане за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 150 kWp“, предвидена за изграждане върху покрив на съществуваща сграда с идентификатор 04279.55.39.1, находяща се в имот с идентификатор 04279.55.39, местност Ш.-Ш.24, Б., [община], като във връзка отправеното искане за извършване на услуга на 31.08.2020 г. „Воя Фасион“ ЕООД получил писмо от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, с което ги поканили да заплатят сумата от 7848 лв., представляващи цената, на която Е. ЕАД ще извърши проучване по искане за присъединяване, като за това била издадена фактура и така поисканата сума била платена от страна на „Воя Фасион“ ЕООД на 04.09.2020 г.

Предвид претендираните суми за услугата и забавяне на съгласуването КЕВР се е произнесла по спора в съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ и чл. 142 – чл. 147 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). КЕВР е спазила разпоредбата на чл. 53, ал. 3 от Наредба № 6, съгласно която операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа средно напрежение и сключва предварителен договор за присъединяване в срок от 25 години.

В съответствие с чл. 116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно ал. 3 – "Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването".

Съгласно чл. 116, ал. 7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията. В тази връзка правилно са съобразени приложимите разпоредба на чл. 53, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 6 по конкретния спор.

Императивно с ал. 8 на чл. 116 от ЗЕ е указано, че операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че съгласуването, съставлява проучване, за което се дължи такса за сключване на договор за проучване. Отнася се до отделни етапи в процедурата, като е необходимо първо съгласуване на искането за присъединяване на обекта към преносната мрежа по чл. 53, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 6, което съгласуване не е обусловено от заплащане на цена, след което съгласуване се сключва предварителен договор за проучване. Предвиденото съгласуване на операторите на разпределителните мрежи с оператора на преносната мрежа на условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителна мрежа средно напрежение съгл. чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 не представлява проучване на

присъединяване на обекта към преносната мрежа и не съответства на включените по количества и обем разходи на одобрената от КЕВР цена на Е. ЕАД по позицията „2.1 Проучване за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана мощност до 15 МВ включително“, на стойност 7848 лв. Съгласуването по Наредба № 6 е предвидено с цел информиране на Е. ЕАД за възникващото му задължение за присъединяване на конкретния обект на производител, като изискването на Е. ЕАД за заплащане на цена за съгласуване на становище от производителя съгласно чл.53 ал.2 от Наредба № 6 няма нормативно основание и такава цена не е определена по надлежния ред от КЕВР.

В случая е неотнормисима разпоредбата на чл. 116а от ЗЕ, която е свързана с присъединяване обекти на оператор на електроразпределителна мрежа във връзка с разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителните мрежи, както и за присъединяване към тях на обекти на производители и клиенти на електрическа енергия. Този вид присъединяването се осъществява при сключен договор между оператора на електропреносната мрежа и оператор на електроразпределителна мрежа по цени за присъединяване, утвърдени от комисията съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3, като тази процедура е неотнормисима за конкретния спор.

С оглед изложеното дотук, оспореното Решение № -172 от 25.02.2021 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, за процесуално представителство пред АССГ и пред ВАС, съгласно чл. 226, ал. 3 от АПК, като съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 400 лева за юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Е. системен оператор“ /Е./ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц. срещу решение № Ж-172 от 25.02.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Е. системен оператор“ /Е./ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение за пред АССГ и ВАС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

